

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.III.132/2025/14.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2026. március 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2025. november 06. napján kelt 5.B.41/2023/168. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy

Terhelt1 vádlott 2020. december 19. napjától volt bűnügyi felügyeletben; a vádlott lakhelye: cím23 szám; a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összege 617.780,- (hatszáztizenhétezer-hétszáznyolcvan) Ft; a bűnügyi felügyelet beszámítása után fennmaradó tartamot egy napi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába a vádlott által 2025. november 06. napjától a mai napig, 2026. március 18. napjáig letartóztatásban töltött időt beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2025. november 6. napján kelt 5.B.41/2023/168. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében [Btk. 160.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés f/ pont] (II. tényállási pont), 2 rb garázdaság bűntettében [Btk. 339.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés d/ pont] (I. és IV. tényállási pont), 1 rb garázdaság vétségében [Btk. 339.§ (1) bekezdés] (III. tényállási pont) és 3 rb rongálás vétségében [Btk. 371.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés a/ pont] (I.,III. és IV. tényállási pont).

[2] Ezért halmazati büntetésül 10 év fegyház fokozatú szabadságvesztés büntetésre és mellékbüntetésül 10 év közügyektől eltiltásra, továbbá 5 év közúti járművezetéstől eltiltása ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra.

[3] A kiszabott szabadságvesztés tartamába beszámította a vádlott által 2020. augusztus 19. napjától 2020. december 18. napjáig előzetes fogvatartásban, 2020. december 19-től 2021. augusztus 17. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt akként, hogy egy napi előzetes fogvatartás egy napi szabadságvesztésnek felel meg, míg egy napi szabadságvesztésnek 5 napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

[4] Elrendelte a Székesfehérvári Járásbíróság 2020. február 20. napján jogerős 13.Bpk.1324/2019/4. számú határozatával kiszabott 10 hónap, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett, börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés végrehajtását.

[5] Rendelkezett a bűnjelekről és a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[6] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, súlyosítás; a szabadságvesztés büntetés tartamának felemelése érdekében, a vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban a minősítés megváltoztatása, valamint enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

[7] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.305/2025/I-III. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket pedig nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy felülbírálat teljes körű [Be. 590.§ (1) és (2) bekezdések]. Álláspontja szerint a törvényszék perrendszerűen folytatta le a bizonyítási eljárást és megalapozott tényállást állapított meg.

[8] A másodfokú eljárásban is irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, a cselekményei minősítése törvényes.

[9] A büntetés kiszabása körében további súlyosbító körülményként kell értékelni, hogy az utólagos végrehajtással érintett ügyben a vádlott gyanúsított kihallgatását követően valósította meg az I. tényállási pontban írt cselekményét, míg a II. tényállási pontban kifejtett magatartásának következményeként két személy sérüléseket szenvedett, valamint azt is, hogy meg nem állapítható számú személy is tartózkodott az udvaron, amikor oda nagy sebességgel behajtott a vádlott. A kísérlet enyhítő hatását nagymértékben lerontja, hogy befejezett és közeli kísérletről van szó, hiszen a vádlott cselekményét tanú7 sérelmére úgy követte el, hogy az udvaron további egy kiskorú személy konkrét veszélyben volt.

[10] A kiegészített és megfelelő súllyal értékelt bűnösségi körülmények mellett a különös részi minimumban meghatározott szabadságvesztés, az irányadó 17 év 6 hónap tartamú középértékhez viszonyítva, az erőszakos jelleméből fakadó társadalomra veszélyessége miatt, a büntetés céljának szem előtt tartása mellett kellő visszatartó erővel nem bír, annak jelentős mértékű súlyosítása indokolt. A vádlott személygépkocsival megvalósított magatartása a közúti járművezetéstől való hosszabb tartamú eltiltását is indokolja. Az ítélet további rendelkezései törvényesek azzal, hogy a bűnügyi költség összege 593.580 Ft.

[11] Az ügyész összefoglalóan indítványozta, hogy az ítéltábla a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva a vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetést szabjon ki, a vádlottat a közúti járművek vezetésétől hosszabb időre tiltsa el, a bűnügyi költség összegét 593.580 Ft-ban állapítsa meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett.

[12] Terhelt1 vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a jogorvoslati kérelmét fenntartotta. Rámutatott, hogy védeence valamennyi tényállási pontban tagadta a bűnösségét és védekezését egyéb személyi, illetve tárgya bizonyítékok nem tudták minden kétséget kizáró módon megcáfolni. Az ügyben kihallgatott tanúk vallomását részletesen újra elemezve kifejtette, hogy azok ellentmondásosak és elfogultak, mivel tanú7 volt élettárs és ifj. sértett1 sértett családja Terhelt1 vádlottal rossz viszonyban van, ahogyan a közvetlen szomszédságban lakó további rokonok is, továbbá tanú4 sértett tanú is a haragosa a vádlottnak egy korábbi közös büntető ügyből eredően, ahol a tanú a vádlottra terhelő vallomást tett.

[13] Ezzel összefüggésben aggályosnak tartotta, hogy jelen ügyben kirendelt védőként több tárgyalási napon eljárta dr. Név1 védő - dr. Név2 helyetteseként -, aki korábban tanú4 védelmét is ellátta egy másik büntetőügyben.

[14] A védő külön kitért arra, hogy az ítélet II. tényállása megalapozatlan, mivel az elsőfokú bíróság tényből tényre helytelenül következtetett. Arra hivatkozott, hogy az eset alanyi és tárgyi körülményeiből nem lehet egyértelműen ölési szándékra következtetni a 3/2013. BJE iránymutatása alapján. A védeence részéről elhangzott, ifj. sértett1 sértett

összeszurkálására vonatkozó kijelentéseket nem kell komolyan venni, mert az ilyen jellegű kifejezések a vádlott mindennapi szavajárása, ahogyan ez a többi cselekménynél is tapasztalható. Az alkalmazott eszköz, a kés önmagában nem utal feltétlenül ölési szándékra, figyelemmel a sérülés hiányára is, hiszen, csupán a sértett nyakához tartotta a vádlott, de valójában nem vágta-szúrta meg. Álláspontja szerint tehát anyagi jogszabályt is sértett az elsőfokú bíróság, amikor Terhelt1 vádlott cselekményét emberölés kísérletének minősítette, mert az legfeljebb az életveszélyt okozó testi sértés büntetének kísérletét meríti ki a II. tényállási pontban.

[15] A védő az I. és a III-IV. tényállási pontok tekintetében is rámutatott a tanúk vallomásának ellentmondásosságára és kérte, hogy azokkal szemben a vádlott védekezését fogadja el a törvényszék a tényállás alapjául. Álláspontja szerint az egy állítás-egy tagadás mellett a bíróságnak mérlegeléssel kell megállapítania, hogy a vádlott elkövette-e a terhére vád tárgyává tett bűncselekményeket. Kérte, hogy védencét a másodfokú bíróság minden vádpont alól mentse fel bizonyítékok hiányából.

[16] Másodlagos kérelme - a minősítésváltoztatásra is tekintettel – az enyhítésre irányult. A terhelt javára értékelhető körülmények között felsorolta a személyiségzavarát, hogy őt kiskorú gyermek tartásáról gondoskodik, hogy a II. tényállásban írt cselekmény kísérleti szakban maradt, továbbá a jelentős mértékű időmúlást, illetve az eljárás elhúzódását, ami a vádlottnak fel nem róható.

[17] A másodfokú bíróság nyilvános ülésén megjelent ügyész a súlyosításra irányuló fellebbezését és annak írásban előadott indokait, illetve indítványait változatlanul fenntartotta.

[18] A védő érvelésére reagálva kifejtette, hogy nem sérült a vádlottnak a hatékony védelemhez fűződő joga, mert az eljárás nagyobb részében meghatalmazott védő járt el a képviselőjében. A vádlott nem kifogásolta a kirendelt védő személyét, amikor a meghatalmazás megszűnt.

[19] Rámutatott az ügyész, hogy valamennyi vád tárgyává tett cselekmény garázda, illetve annak indult a II. pontban rögzített magatartás, amely egy minősített emberölés büntette kísérletében végződött. A vádlott előéleti adataiban megjelennek az ugyancsak garázdasággal összefüggő elítélései. Az elsőfokú eljárásban is vizsgálat tárgyát képezte az tanú4 tanúval közösen korábban elkövetett bűncselekmény, hogy ott, az abból fakadó nézeteltérés vajon mennyire játszhatott közre abban, hogy ugyanaz a tanú sértettként jelölte meg magát a III. tényállási pont esetében. Terhelt1 és tanú4 mindketten terheltnek voltak a Székesfehérvári Járásbíróság 5.B.347/2022-es számú ügyében, ahol a vádlott állítása szerint tanú4 ellene vallott.

[20] Az ügyész cáfolta a védő azon hivatkozását, miszerint az elsőfokú bíróság nem foglalkozott a tanúvallomásokban felsejlő kisebb ellentmondások, illetve a tárgyalási szakban megmutatkozó „finomítások” okaival. Nagyon részletesen indokolta, hogy a vádlott minden esetben indokolatlanul erőszakos viselkedése félelmet váltott ki a sértettekől és az érdektelen tanúkból is. Minden tanú, aki bármikor észlelte a vádlott agresszív magatartását, azt egyezően írta le, hogy milyen indulatosan lépett fel másokkal szemben. A vallomások visszavonásának hátterében a Terhelt1-től való megalapozott félelem áll, melyet teljes mértékig alátámasztanak az előéleti ügyekben, illetve jelen vád tárgyát képező cselekmények során tanúsított vádlotti magatartások.

[21] Az I. tényállási pontban nem csak id. sértett1 sértett vallomása áll rendelkezésre, hanem más tanúk is, pl. tanú2é, illetve tanú4é. Van továbbá igazságügyi műszaki szakértői vélemény a gépjármű sérülései vonatkozásában.

[22] A II. tényállási pontban jelentősége van annak, hogy nem élet elleni bűncselekmény elkövetése volt a vádlott eredeti szándéka, amikor a volt élettársa lakásához érkezett. Természetesen ebben közrejátszott az I. tényállási pontban írt családi helyzettel, illetve a gyerekek felügyeletével kapcsolatos nézeteltérés. A nyomozás is a garázdaság körében folyt, ezért szegényesebb az objektív bizonyítékok köre. A személyi bizonyítékok viszont egyértelműen arra utalnak, hogy az utcán és az udvarban jelen lévő számos tanú körében eluralkodott a félelem, amikor Terhelt1 vádlott gépjárművével többször is behajtott a gyermekekkel és felnőttekkel egyaránt zsúfolt udvarra. A vallomások a tanú által való észlelés helyétől és időtartamától függően össze lehetett illeszteni, amelyből összeállt a teljes cselekménysor. Azt, hogy a vádlottnál kés volt, és ezt a kést nem menet közben vette elő, egyrészt bizonyította az a felvétel, amit az elsőfokú bíróság megtekintett, másrészt a vallomások.

[23] Az tanú4 által futás közben készített felvételen látszik, hogy az autó mögött zajlott le az esemény ifj. sértett1 és a vádlott között. tanú4 nem is vallotta, hogy látott volna bármilyen szűrő mozdulatot a vádlottól. Ebből is kitűnik, hogy a haragos viszony ellenére objektív vallomást tett.

[24] A vádlott sem, és más sem hivatkozott arra, hogy menetközben történt volna a kés elővétele. Ennek azért van jelentősége, mert a korábbi ügyekben is mindig valamilyen eszközös elkövetés történt a vádlott részéről, és ennek a cselekménynek az elkövetési idejében történt meg a már hivatkozott járásbírói ítéletben elbírált eset, amikor a vádlottól egy forgótáras pisztolyt vettek el.

[25] Az ügyész kitért arra is, hogy az ítélet [127] bekezdésben adta indokát az elsőfokú bíróság annak, hogy a vádlott cselekményét miért emberölés bűntette kísérleteként minősítette. Külön a kést nevesíti, de nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy amikor a vádlott behajtott az autóval ebbe az udvarba, a kerítés befelé volt ledöntve. Nincsen adat arra, hogy mekkora volt az udvar, de túl nagy lehetőség biztosan nem volt egy gépjárművel mozogni és tele volt emberekkel. A videofelvételen elég kicsinek látszik a terület. A tanúk mind kint állt az utcán, mert kíváncsiak voltak a vita kimenetelére, mert az érintette mindannyijukat. Amikor oda behajtott a vádlott, el kellett ugrálni előle, illetve elkapkodni az útjából a gyerekeket. Erre nem lehet azt mondani, hogy még eshetőleges szándékkal sem mérte fel, hogy ott emberek fognak megsérülni vagy akár meghalni. Mind a kés, mind a gépjármű olyan eszköz, ami a tárgyi oldalon beleilleszthető a 3/2013-as BJE szempontrendszerébe.

[26] Az emberölés kísérletének megvalósítása során használt eszközökre figyelemmel hivatkozott az ügyész a Kúria Bfv.1133/2024/8. számú határozatára, mely szerint az eszközöknek objektíve kell alkalmasnak lenni az emberi élet kioltására. A felfegyverkezve elkövetett garázdaság megállapítására alkalmas a gereblye, melynek van éllel-heggyel bíró része, továbbá kemény nyele, mely megfelel a Kúria Bfv.572/2023/14. számú határozatban felsorolt ismérveknek.

A több ember sérelmére elkövetett minősítő körülményt a már hivatkozott indokok miatt állapította meg helytállóan az elsőfokú bíróság, hiszen ifj. sértett1tel szemben - az egyező nyomozati vallomások alapján - egyértelmű, hogy kést vett elő, már így szállt ki az autóból. Ez a szándék egyenes voltára enged következtetést. Az, hogy nem történt nagyobb sérülés nyilvánvalóan az ott lévők lélekjelenlétének köszönhető. Azt is hallani a felvételen, hogy az udvaron lévő gyerekek visítozása folyamatos, ide hajtott be a vádlott, miután ifj. sértett1tel dulakodott. A tényállás részévé kell tenni az [50] bekezdésben, orvosi irattal is alátámasztott azon megállapítást, hogy ifj. sértett1 egyébként sérült.

[27] A III. tényállási pontban az tanú4 sérelmére megvalósított garázdaság esetében közlekedési bűncselekmény azért nem lehet szó, mert nem volt közlekedési szituáció. tanú4 a

vádolt felszólítására megállt, utána kezdte el ütni Terhelt1 a gépjárművet, hogy betört az ablaküveg. A vádlott tehát nem közlekedő járművet, illetve személyt támadott meg. Erről is vannak fényképfelvételek.

[28] Az ügyész hangsúlyozta, hogy durva, fenyegető kijelentések elhangzottak a vádlott részéről az I. és III. tényállási pontokban is, de csak a II. pontban történt személyi sérülés is.

[29] Az ügyész indítványozta a tényállás kiegészítését az előéleti adatok körében is, nem csupán az újabb elítélések vonatkozásában, hanem a megjelölt alapítéletek esetében az elkövetési időpontokkal is. Ennek azért van jelentősége, mert így rögzíthető, hogy a vádlott eljárás hatálya alatt, hasonló módon valósított meg újabb bűncselekményeket. A terhelttel szemben semmilyen visszatartó erőt nem képviseltek az eddig alkalmazott joghátrányok. Ez a személyben rejlő kiemelkedően magas társadalomra veszélyességet mutatja.

[30] Ezért az ügyész továbbra is indítványozta a szabadságvesztés büntetés jelentős emelését és a közúti járművezetéstől eltiltás tartamának a törvényi maximumban való meghatározását, illetve a bűnügyi költség korrekcióját.

[31] Terhelt1 vádlott védője a perbeszédében fenntartotta a többirányú fellebbezését és megismételte annak írásbeli érvelését. Rámutatott, hogy ő a másodfokú eljárásba lépett be, amikor már a bizonyítási eljárás befejeződött. Az iratokból ismerte meg az ügyet és megállapította, hogy sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség nem volt biztos a II. tényállási pontban írt cselekménysor minősítésében. Az eredeti vád garázdaság büntette volt, amiért 1 év 6 hónap szabadságvesztést ajánlott az ügyész a beismerés esetére. Ezt a vádlott nem fogadta el, mert nyilván bízott az igazában, illetve nem érezte magát bűnösnek olyan módon, ahogyan ez a vádban rögzítve lett. Védelmében akkor kirendelt védő jár el. Az áttételt követően a vád minősített emberölés lett, de a tényállás a bizonyítás végeredményeként sem lett egyértelmű.

[32] A védő kétségbe vonta a hatékony védelem megvalósulását, mert álláspontja szerint elég szembetűnő a különbség a vádbeszéd, illetve a védőbeszéd hossza és tartalma között. Ekkor az a dr. Név1 helyettes védő járt el, aki az ítélet 4. oldal első bekezdésében írt Székesfehérvári Járásbírósági ügyben képviselte az ellenérdekű tanú4t meghatalmazott védőként. Ez nem volt etikus magatartás volt az ügyvéd részéről, ami meglátszik a nem kielégítő teljesítményén is.

[33] A védő rámutatott, hogy védence ezidáig nem kapott végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, most pedig rögtön 10 évet kapott. Ez nem felel meg a fokozatosság követelményének. A II. tényállási pontban írt cselekmény másként is minősülhet, tehát érdemes a megállapított tényeket alaposabban megvizsgálni. A roma kulturális körben megszokott a hangoskodás, a szélsőséges érzelemnyilvánítás, a sarkos kifejezések, illetve a viták fizikai úton való lerendezése. Ezeket általában nem kell komolyan venni, mert nincsen az ilyen magatartás mögött valódi harag, indulat. Senki nem halt meg a vádlott cselekménye folytán, nem is sérült meg. tanú5 elvette a vádlottól a kést, amivel meg sem kísérelte megszúrni vagy megvágni ifj. sértett1 sértettet. A felek a szétválasztás után még tovább dulakodtak, de nem volt sérülést okozó bántalmazás a vádlott részéről. Szűrőmozdulatot sem látott senki. A vádlott bőgette a motort, pörgette a kerekeket, ettől visítottak az ott lévők, mert hangos volt. Egyszer hajtott be az udvarra és olyan kis sebességgel, hogy mindenki félre tudott állni előle. Ezért az emberölési szándékra nem lehet következtetni.

[34] A védő szerint ugyanez a helyzet a III. tényállási pontban, ahol olyanokat mondott a vádlott, hogy „haljon meg a gyerek”, illetve „szállj ki, te kutya, szétszurkállak”, mindez azonban nem történt meg, sőt személyi sérülés egyáltalán nem történt.

[35] Kifogásolta a védő az indokolás körében, hogy a [124] bekezdésben említette az elsőfokú bíróság tanú¹² tanú vallomását, amit felolvasott, ugyanakkor nem értékelt. A tanú – a volt sógornő - nyilatkozata azért lett volna fontos, mert a szembesítés során ő is azt vallotta, hogy a vádlott nem csinálta a vádban szereplő dolgokat, nem hajtott be autóval az udvarra, csupán a gyerekeiért ment, ifj. sértett¹ és a testvérei támadtak őrá, egy alkalommal a fejét is megütötték vascsővel. tanú⁵ elmondta, hogy Terhelt¹ fején voltak hámsérülések, bár nem tudja, hogy hogyan keletkeztek. Gyakorlatilag kökemény ütlegelés folyt, melynek során a vádlott szenvedett sérülést.

[36] A védő akként érvelt, hogy a terhelt személyiségéből fakadóan indulatosabb, ami főként verbálisan mutatkozik meg, de nem volt szándéka egyetlen tényállási pontban sem testi épség vagy élet elleni bűncselekményt elkövetni. Kérte a védő – bűnösség megállapítása esetén – a II. pontban írt cselekmény életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérleteként minősíteni és a joghátrányt ennek megfelelően mérsékelni.

[37] Enyhítő körülményként kérte a védő értékelni, hogy családi rossz viszony húzódott a cselekmények háttérében, illetve a vádlott kiskorú gyermekeivel való kapcsolattartás érdekében cselekedett, amikor a volt élettársa házához ment, nem a konfliktust kereste. Senkinek nem okozott sérülést, a II. pontban rögzített cselekmény távoli kísérlet. Ezen túl jelentősen elhúzódott az eljárás, amely nem a vádlotton múlt.

[38] Terhelt¹ vádlott *az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* a II.r. pontban az emberölés büntetnének kísérlete minősítést vitatta, azt hangoztatva, hogy senki nem akart bántalmazni, főleg nem megölni. Tulajdonképpen ő sérült meg egyedül, mert úgy fejbe vágták, hogy össze kellett varrni a sebet. Nem érzi magát bűnösnek ebben a cselekményben. A tanúkat két éven keresztül próbálta a nyomozó hatóság kihallgatni, de nem akartak elmenni, inkább írásban hamis vallomásokat tettek. A volt élettársa egész családjá és a rokonság mind összefogott ellene és egymást befolyásolták a terhelt nyilatkozatok megtételében. tanú⁴ meg a közvetlen szomszédjuk, aki az eset előtt 2 hónappal rálőtt az ő testvéreire. Nem adott okot arra, hogy féljenek tőle a tanúk, mert 2023 végétől 2025 januárjáig le volt tartóztatva, tehát nem tudta volna őket megfenyegetni.

[39] A vádlott közölte, hogy ha ő elkövette volna ezt a bűncselekményt, akkor elfogadta volna az 1 év 6 hónap szabadságvesztést, amit az ügyész ajánlott neki a járásbíróság előkészítő ülésén. Teljesen megdöbben, amikor 3 év után kitalálta a járásbíróság és az ügyészség, hogy ő emberölést kísérlet meg elkövetni. Kérte, hogy a másodfokú bíróság igazságos és méltányos döntést hozzon és ebben a vádpontban mentse fel.

[40] Az ügyészi fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

[41] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[42] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján az ügyész súlyosításért, illetve a vádlott és védője felmentésért eltérő minősítés megállapításáért

jelentettek be fellebbezést. A védelem támadta a tényállást, a minősítést és a büntetéskiszabást is.

[43] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el azzal, hogy a II. tényállási pontban írt bűncselekmény tekintetében senki nem vitatta a tényállást, a bűnösséget és a minősítést.

[44] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[45] Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[46] Az ügy a Székesfehérvári Járásbíróság előtt indult meg Székesfehérvári Járási Ügyészség a B.3454/2020/52. számú vádirata alapján, melyben Terhelt1 vádlottat 2 rb. a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés d/ pontja szerint minősülő felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntetével (I. és II. tényállás), 2 rb. a Btk. 339.§ (1) bekezdésébe ütköző garázdaság vétségével (III. és IV. tényállás), és 3 rb. a Btk. 371.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó rongálás vétségével (I., III. és IV. tényállás) vádolta. Az ügyészség a bűnösség vádirattal egyező beismerése és a tárgyaláshoz való jogról való lemondás esetére 1 év 6 hónap szabadságvesztés büntetés kiszabását indítványozta, azonban a többszöri halasztás után 2023. április 17. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt1 vádlott nem ismerte be a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért a járásbíróság az ügyet tárgyalásra utalta. A járásbíróság előtti eljárásban a vádlottat még dr. Név3 kirendelt védő képviselte.

[47] A Székesfehérvári Járásbíróság 2023. július 12. napján megtartott tárgyaláson meghozott B.133/2022/33/I. számú végzésével megállapította, hogy a vádirat II. tényállásában írt cselekmény a Btk. 164.§ (8) bekezdése szerinti életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének is minősülhet, majd a 33/II. számú végzésével – mely a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2023. augusztus 2. napján kelt 2.Bpkf.380/2023/3. számú végzése folytán vált véglegessé – az ügyet áttette a Székesfehérvári Törvényszékre.

[48] A Fejér Vármegyei Főügyészség B. 507/2023/2. számú átiratában a Székesfehérvári Járási Ügyészség B.3454/2020/52. számú vádiratának II. vádpontjában írt tényállást módosította, és a vádlottat Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés f/ pontja szerint minősülő több ember sérelmére elkövetett emberölés büntetnének kísérletével vádolta.

[49] A törvényszék által 2023. november 16. napján megtartott előkészítő ülésen a vádlottat már a meghatalmazott védő, dr. Név4 képviselte, akinek az elsőfokú bíróság rövid úton kézbesítette a vádiratot és szünetet tartott, amíg azt a védő áttanulmányozta és a védencével egyeztetve – a vádmódosításra is tekintettel - úgy nyilatkozott, hogy nem kéri az előkészítő ülés elhalasztását. Ezt követően a védő előterjesztette a bizonyítási indítványait a tanúk kihallgatás irányában, illetve nem ellenezte az igazságügyi elmeszakértői vizsgálatot, amelyet a bíróság azonnal el is rendelt.

[50] A 2024. január 9-i első tárgyalási napon a bíróság kihallgatta Terhelt1 vádlottat, aki vallomást nem tett, de fenntartotta a nyomozás során előadott nyilatkozatait, melyeket az elsőfokú bíróság felolvasott. Sor került tanú4, tanú6, tanú11 tanúk.

[51] A 2024. március 21. és április 30. napi tárgyalási napokat el kellett halasztani, mivel az idézett tanúk közül senki nem jelent meg igazolatlanul vagy különböző kifogásokkal.

[52] A 2024. április 25-i tárgyalási napon tudta kihallgatni a törvényszék tanú8 és tanú9 tanúkat.

[53] A 2024. június 25-i napon tanú6, tanú12, tanú4, tanú7, tanú2, id. sértett1 tanúk szabályszerű idézés ellenére nem jelentek meg, de kihallgatta a törvényszék tanú5t, aki már nem emlékezett a II. tényállási pontban írt eseményekre, de ismertetés után fenntartott a nyomozás során előadott vallomásait.

[54] A 2024. november12. napján tartott tárgyaláson vallomást tettek id. sértett1 és tanú2 tanúk, ismételten tanú4, aki fenntartotta a nyomozás során az I. tényállási pont vonatkozásában mondottakat, illetve nyilatkozott a II. tényállási pontban írtakra, közölve, hogy amit ő látott, arról a telefonjával felvételt készített. Nyilatkozott a III. tényállási pont tekintetében is. Ismét kihallgatta a bíróság tanú6t és tárgyalás anyagává tette a helyszíni szemlén készített fényképeket.

[55] A 2025. február 11. napi tárgyaláson kihallgatta a törvényszék tanú13 és tanú14 intézkedő rendőröket és tanú4t a III. vádpontra. Vallomást tett ifj. sértett1, tanú7 sértettek, akik nem tudtak elfogadható választ adni arra a kérdésre, hogy miért tettek ellentétes nyilatkozatot a nyomozás során mondottakhoz képest. Megtekintette a bíróság és a tanúk a videofelvételeket, amit tanú4 készített.

[56] A bíróság 2025. március 12. napján új védőt rendelt ki a vádlott védelmére, mivel a Terhelt1 vádlott 2025. február 27-én felmondta a jogi képviselője meghatalmazását. A 2025. április 15-i tárgyalási napon már dr. Név2 kirendelt védő helyett dr. Név1 ügyvéd látta el a vádlott védelmét, melyen érdemi bizonyítási cselekmény nem vett fel a bíróság, mivel tanú12 és tanú10 tanúk ismételt idézések ellenére sem jelentek meg. Ugyanilyen okból nem volt megtartható a 2025. június 26.-ra kitűzött tárgyalási nap.

[57] A következő tárgyalási napon 2025. október 28-án a törvényszék felolvasta - a szabályszerű idézés, többszöri elővezetési kísérlet és bírságot kiszabó végzés ellenére - ismét mulasztó tanú10 sértett és tanú12 tanú a rendelkezésre álló nyomozati vallomásait, a vádlottal való szembesítési jegyzőkönyvet, majd elutasította dr. Név1 védő bizonyítási indítványát a tanúk ismételt személyes idézésére és kihallgatására. Ismertette a további releváns nyomozati iratokat, továbbá az igazságügyi műszaki szakértői véleményeket. Ezt követően a bizonyítási eljárást befejezte 2025. november 6. napján ügydöntő határozatot hozott.

[58] A fent írtak szerint az elsőfokú bíróság összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak.

[59] Azon védelmi hivatkozás, miszerint a vádlott kirendelt védője dr. Név1 egy másik eljárásban tanú4 védője volt, nem teszi törvénysértővé az elsőfokú eljárást, abban összeférhetetlenségi ok nem merült fel. A kirendelt védő a bizonyítási eljárás végén kapcsolódott be, a vádlott tevékenységét nem kifogásolta. A Be. 3.§ (1) bekezdésében meghatározott hatékony védelemhez való jog nem sérült.

[60] A törvényszék - az indokolási kötelezettségének részletesen eleget téve – logikai hibáktól mentesen értékelte, egymással összevetette az általa kihallgatott vádlott és tanúk vallomásait, továbbá a szakértői bizonyítás eredményét, a helyszíni szemlék anyagát, a fénykép- és videófelveteleket, valamint az egyéb releváns okiratok adatait.

[61] Meggyőző magyarázatát adta annak, hogy a vádlott tagadásban megnyilvánuló védekezésével szemben az egyes tényállási pontokban miért a sértettek és a bűncselekményeket valamilyen módon észlelő tanúk nyomozati vallomására, valamint azokat alátámasztó egyéb bizonyítékokra; elsődlegesen a helyszíni szemlék során készített fotókra, illetve a II. tényállási pontban leírt eseményekről rögzített kamerafelvételekre alapította.

[62] Mivel főleg megismételni a színvonalas bizonyíték-értékelési tevékenység eredményét, melyet az ítélet [25] – [124] bekezdéseiben az elsőfokú bíróság bemutatott a védelmi felvetésre reagál az ítéltábla.

[63] Kétségtelen tény, hogy a négy tényállási pontban leírt történések részvevői nem kívántak a bírósági tárgyalásokon megjelenni, tanú10 és tanú12 semmilyen módon nem is volt kihallgatható. A tárgyaláson végül vallomást tevő tanú6, id. sértett1, tanú2, ifj. sértett1 és tanú7, továbbá tanú5 és tanú6 már a nyomozás későbbi szakaszában, illetve írásban is megpróbálta „finomítani” a feljelentésekben, illetve az első kihallgatásaik során a vádlott magatartásáról mondottakat. Pl. olyanokat állítottak, hogy nem is volt kés a vádlottnál, illetve nem hajtott be autóval id. sértett1ék udvarára. tanú7, a vádlott korábbi élettársa a 2021. június 22. napján történt tanúkihallgatásánál, miután elé tártak a videofelvételt, azt vallotta, hogy a vádlott kérte, hogy vonja vissza a feljelentését. Amikor a vádlottal később szembesítették, már azt vallotta, hogy nem tudja volt-e kés, nem emlékszik mi történt, nem volt gyermek veszélyben, az Opelt nem is látta korábban.

[64] A védő tehát alappal hivatkozott a tanúk vallomásai között felmerülő lényeges ellentmondásokra, mely problémát – állítása szerint – nem is sikerült feloldani.

[65] Az ítéltábla álláspontja szerint azonban az eltérések okaira a törvényszék helyesen világított rá az ítélet [124] bekezdésében, egyúttal azt is indokolva, hogy a két meg nem jelent tanú személyes kihallgatására irányuló bizonyítási indítványt miért utasította el.

[66] A vádlott személyiségjegyeiről adott igazságügyi pszichiáter-szakértői vélemény, továbbá a Terhelt1 által tanúsított tárgyalási magatartás megvilágította agresszív, erőszakos, indulatos, kontrolálatlan viselkedésre való hajlamát, amely nyilvánvalóan félelmet kelt a családtagjaiban, tágabb rokonságában, illetve a szomszédokba. El is hangzott az eljárás során, hogy Település1 azon része, ahol ő lakik és mozog, veszélyes helynek számít, gyakoriak a konfliktusok. Terhelt1 vádlott a 2024. november 12. napi tárgyaláson meg is mutatta ezt a heves természetét, amikor az tanú4 és tanú6 tanúkkal való szembesítés során folyamatosan kiabáltak és szidalmazták egymást [123-as jkv. 14-15. oldal].

[67] A tanúk – a tárgyaláson visszavonni megkísérelt - nyomozati vallomásai, amik közvetlenül a vádbeli esetek után kerültek rögzítésre, egymással részleteikben is egyezőséget mutatnak, illetve azokat alátámasztják az okirati bizonyítékok; úgy, mint a szemle jegyzőkönyvek, továbbá a videófelvetelek és a gépjárművek megrongálásáról készült szakértői vélemények.

[68] Az I. tényállási pont írt cselekmény vonatkozásában id. sértett1 sértett és felesége tanú2 nyomozati szakban tett vallomásai, tanú4 vallomásai, a helyszíni szemle jegyzőkönyve,

fényképfelvételek és a műszaki szakvélemény képezték a bizonyítás anyagát, melyet a védelem sem vitatott. Ennél a cselekménynél a vádlott vascsövet használt a gépkocsi megrongálásához.

[69] A II. tényállási pont vonatkozásában is különös gonddal vizsgálta a törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat, miután a vádlott ezen cselekmények elkövetését is tagadta. Megállapítható volt, hogy a vádlott korábbi élettársa, illetve a rokonai a nyomozás során a vádlottra tett terhelő, egymással részleteiben is egyező vallomásaikat igyekeztek visszavonni. Vagy arra hivatkoztak, hogy nem emlékeznek, vagy arra, hogy pl. nem is volt kés a vádlottnál, illetve nem hajtott be id. sértett1ék udvarára.

[70] A vádlott cselekményét közvetlen közletről észlelő tanúk, így sértett1, tanú7, tanú5 lényegében ugyanúgy mondták el a történeteket. Ezek a tények a következők voltak: a vádlott és tanú7 veszekedtek, melybe ifj. sértett1 közbelépett. A vádlott kést vett elő és megöléssel fenyegette ifj. sértett1et, majd letéperte a kést szívéhez tartotta és összeszurkálással fenyegette. tanú5 csavarta ki a vádlott kezéből a pillangókést és eldobta, amit tanú12 az udvarra bevitt. (A szemle során itt került lefoglalásra.) A verekedés során mind a vádlott, mind a sértett sérüléseket szenvedtek. A vádlott a kés elvétele után a sértettet tovább támadta, majd tanú5 szétválasztotta őket. A dulakodást követően az autójába beült, ismét megöléssel fenyegette az ott lévőket, majd nagy sebességgel, többször behajtott az udvarba a kerítésen keresztül, melyet tanú6 tanú is megerősített. Az udvaron kb. tíz kiskorú gyermek és felnőttek is voltak. tanú5 gyermekét farakásra dobta fel, többiek elugráltak, hogy ne üsse el őket a vádlott. A következő behajtásnál, az autó elöl menekülve tanú7 is elesett, térdei megsérültek. Mindezeket a videofelvételek, a szemle jegyzőkönyv és az ambuláns lapok is alátámasztják.

[71] tanú4 tanúvallomása is megegyezett a fent írtakkal annyiban, amennyit a tanú futás közben, az autó takarásában látott. Nem beszélt szűrő mozdulatról, mely momentum csak Terhelt1 vádlott és ifj. sértett1 szembesítése során merült fel. Ekkor a sértett azt mondta, hogy a vádlott fellépett az autó motorháztetőjére és onnan ugrásból akarta megszúrni. Erről azonban más szemtanú nem adott számot.

[72] tanú5 nyomozati vallomásai megerősíti a fentieket, igaz a tárgyaláson már ő is úgy nyilatkozott, hogy nem emlékszik késre, csak, hogy szétválasztotta a dulakodó ifj. sértett1et és a vádlottat, de nyomozati vallomását ismertetés után fenntartotta, azzal, hogy valószínűleg akkor jobban emlékezett a történetekre.

[73] A tárgyaláson ki nem hallgatható, de szem- és fültanúként a helyszínen mindvégig jelen volt tanú12 a 2020. augusztus 12-én, 11 óra 54 perckor a benyújtó1on, a vádlott ellen tett feljelentésében ugyanezen tényeket adta elő, kiegészítve azzal, hogy ifj. sértett1 próbált védekezni a vádlott támadása ellen, ezért megütötte valamilyen ütleggel Terhelt1 vádlott fejét. Ifj. sértett1 az arcán sérült meg. Ő arról számolt be, hogy még vagy 3 alkalommal hajtott be a vádlott az udvarra az első eset után, amikor kivitte az egész kerítést. Mindenki nagyon megijedt, mert biztosan el akarta őket ütni a vádlott. Elmondta, hogy többször volt már ilyen, amikor veszekszik, cirkuszos és kárt tesz.

[74] A korábban írtak szerint a törvényszék helyesen indokolta, hogy a bírósági szakban megváltoztatott vallomásokat, amelyekben a tanúk a vádlottat próbálták menteni, miért nem fogadta el a tényállás megállapítása körében, azok ellentmondásaira, illetve a videofelvételre figyelemmel, amelyet többször is lejátszott a tárgyaláson.

[75] A III. tényállási pontra nézve az autót vezető tanú4, tanú9 utas, illetve tanú8 szemtanú egyezően vallották, hogy a kerékpárral közlekedő vádlott megállította tanú4-et, aki gépjárművében beteg kisgyermeket vitt az orvosi ügyeletre két kísérővel, majd nagy erővel hozzávágt a biciklit a gépkocsi első szélvédőjének, miközben trágár módon fenyegetőzött. A helyszíni szemle jegyzőkönyv, a szakértői vélemény a károkozásról, valamint az intézkedő rendőrtanúk vallomásai mindezt alátámasztották.

[76] A IV. tényállási pont tekintetében tanú11 tanú látta, hogy a vádlott önkívületi állapotban gereblyével üti a parkoló gépkocsit, melyben gyermekek is ültek a hátsó ülésen. tanú10 sértett felolvasott nyomozati vallomásában előadta, hogy az autóban egy kisgyermek is volt, akit a másik utasa gyorsan kikapott a járműből, amikor annak hátulját a vádlott elkezdte ütni. A tanút tárgyaláson kihallgatni nem sikerült, de anélkül is bizonyított cselekmény, helyszíni szemle, a fényképek, szakvélemény által.

[77] Tekintettel arra, hogy a Székesfehérvári Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíráóság felül mérlegelje. Ily módon a vádlott felmentésére irányuló védelmi fellebbezés sem foghatott helyt.

[78] Az elsőfokú bíróság tehát a törvényesen beszerzett bizonyítékok logikus és teljes körű értékelésével megalapozott tényállást állapított meg.

[79] A Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pontja szerint, az iratok tartalma alapján, csupán az alábbi helyesbítéseket kell tenni:

[80] A személyi részben a vádlott előéleti adatai tekintetében a [7] bekezdés 1. pontja szerinti elítélés tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje 2017. május 12. napja volt.

[81] Ugyanezen bekezdés 2. pontja szerinti elítélés alapját képező bűncselekmény t a vádlott 2017. január 23. napján követte el.

[82] A 3. pontban rögzített elítélés tárgyát képező bűncselekmények elkövetési ideje 2018. szeptember 7. és 3. napja volt. A felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette mellett a vádlottat személy elleni erőszakos vagy közveszélyt okozó cselekménnyel fenyegetve megvalósított zaklatás vétsége miatt is marasztalták.

[83] A [9] bekezdés 1. pontja szerinti – jelen eljárás hatálya alatti jogerős - elítélés tárgyát képező bűncselekmény elkövetési ideje 2022. szeptember 13. napja volt.

[84] Ugyanezen bekezdés 2. pontjában írt – 2025. május 12. napján jogerős – elítélés alapját képező bűncselekményt a vádlott 2020. április 5. napján valósította meg.

[85] A [9] bekezdés végén kell azt is rögzíteni, hogy Terhelt1 vádlottat a Dunaújvárosi Járásbíróság a 2025. március 19. napján kelt és a Székesfehérvári Törvényszék 2.Bf.84/2025/14. számú határozata folytán 2026. január 29. napján jogerős 1.B.131/2023/51. számú ítéletével a 2023. január 6. napján elkövetett önkényes elvételének büntette és a folytatólagosan megvalósított járművezetés az eltiltás hatálya alatt vétsége miatt halmazati büntetésül 2 év börtön fokozatú, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre és 4 év közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte.

[86] A történeti tényállás [17] bekezdésében kell feltüntetni az indokolás [50] bekezdésben írtakat, miszerint ifj. sértett1 az arc zúzódását szenvedte el a vádlott cselekménye következtében a sérüléseiről 2020. augusztus 11. napján 20:40 órakor felvett ambuláns kezelőlap alapján.

[87] A tényállás II. pontja a [19] bekezdésben akként helyesbítendő, hogy nem legalább egyszer, hanem többször, de minimum 2 alkalommal hajtott be a vádlott nagy sebességgel az udvarba úgy, hogy elsőre bedöntötte a kerítést.

[88] A III. tényállási pont [20] bekezdése azzal egészítendő ki az indokolás [97] bekezdése nyomán, hogy tanú4 a gépjárművével tanú9t és Név6t vitte kisfiával, Név7nel az Település1 orvosi ügyeletre, mert megharapta egy kutya. Ekkor állította mg őket a vádlott, aki azt kiabálta, hogy „megbassza az anyját az Név8nak”, majd a biciklit felemelte, hogy a kocsí hátsó felére dobja, ahol a kisfiú ült az anyjával. Az utasok kérték, hogy ne csinálja, mert hátul van a gyerek, mire a vádlott azt mondta, hogy „nem baj, haljon meg a gyerek”. A második dobás után – mielőtt a sértett elhajtott -, a vádlott azt kiabálta tanú4nak, hogy „szállj ki kutya, szétszurkállak” [tanú9 tárgyaláson is fenntartott nyomozati vallomása.]

[89] A IV. tényállási pont [23] bekezdése azzal egészítendő ki a jogi indokolás [117] – [118] bekezdések alapján, hogy tanú10 sértett autójában három gyermek ült, amikor azt a vádlott gereblyével ütni kezdte. Ekkor az egyik utas, Név9 gyorsan kikapta az autóból a Név10 nevű kisgyermeket, így nem sérült meg senki [tanú11 és tanú10 tanúk vallomásai alapján].

[90] A fenti pontosításokkal immár teljesen megalapozott tényállást az ítéltábla is irányadónak tekintett és a Be. 593.§ (3) bekezdése szerint ennek alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

[91] A törvényszék okszerűen következtetett vádlott bűnösségére, helyes a cselekmények minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás is szakszerű.

[92] A II. tényállási pontban írt cselekményt érintő – a védő által vitatott - minősítés is törvényes. Az emberölés nyitott törvényi tényállású bűncselekmény, így minden olyan magatartás (tevés vagy mulasztás), amely alkalmas lehet a tényállásszerű eredmény előidézésére – in concreto –, elkövetési magatartás lehet. A bántalmazás csupán tipikus elkövetési magatartás. A bűncselekmény passzív alanya a más élő személy.

[93] Szándékosság esetén az elkövető tudatának át kell fognia, hogy cselekménye okozatosan a passzív alany halálához vezet (vagy vezethet), amelyet azt kívánva vagy abba belenyugodva valósít meg.

[94] Az emberölésre, illetőleg a testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra – ahogyan az elsőfokú bíróság is hivatkozta - a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[95] Az *alanyi tényezők* körében kell figyelembe venni a vádlott agresszióra hajlamos személyiségét, az indokolatlanul indulatos állapotát, mivel a cselekményt megelőzően a volt élettársával összeveszett, illetve annak családjával hosszabb ideje haragos viszonyban van. Itt értékelendők a vádlott „megöl” fenyegető kijelentései, melyet ifj. sértett1 és az udvaron tartózkodó felnőttek, illetve gyermekek irányában is hangoztatott.

[96] A *tárgyi tényezők* körében értékelendő, hogy a vádlott 15 cm pengehosszúságú pillangókéssel támadta ifj. sértett1et, amelyet a sértett mellkasához tett. Még azt követően is támadta, miután a kést erővel elvette tőle tanú5. A dulakodás után gépjárművel, nagy sebességgel, a kerítést ledöntve, több alkalommal hajtott be az udvarra, ahol számos kiskorú gyermek és felnőtt családtag tartózkodott.

[97] A fenti körülményekből egyértelműen arra kell következtetni, hogy a vádlott egyenes szándéka terjedt ki az ölésre, és a halálos eredmény elmaradása csak tanú5 közbeavatkozása, illetve az udvaron lévők lélekjelenléte és a szerencsés véletlen folytán maradt el.

[98] Az emberölés büntettének megállapításához nem szükséges a bántalmazást megelőző ölési szándék megléte, azaz a sértett megölésének előzetes elhatározása. A cselekmény végrehajtása során kialakuló rögtönös szándék ugyanúgy megalapozza az élet elleni bűncselekmény megállapítását, mint az előzetesen meglévő ölési szándék [BH2023.88.].

[99] Terhelt1 vádlott előéletéből, jelen ügyben elbírált cselekményeiből kitűnik, hogy számára a pszichés feszültség levezetésének egyetlen módja a verbális és fizikai agresszió. Nincsen más konfliktuskezelési technikája. Különösebb előzmény sem kell ahhoz, hogy a terhelt az útjába kerülő emberekkel a végletekig erőszakos legyen. Ez mutatkozik meg minden cselekményében.

[100] Az ölési cselekmény a Btk. 10.§ (2) bekezdés szerint kísérleti szakban maradt, mely befejezett, de távoli kísérlet, mivel ifj. sértett1 és tanú7 csupán 8 napon belül gyógyuló sérüléseket szenvedtek.

[101] A gépjárművel, nagy sebességgel egy bekerített helyen az emberek közé hajtva azonban reális veszélye állt fenn, hogy a terhelt több ember halálát, illetve súlyos sérülését idézi elő.

[102] Mindezekre tekintettel az több emberen elkövetett emberölés büntette kísérletének minősítését az ítéltábla törvényesnek találta. Ebből az is következik, hogy az eltérő minősítés; a Btk. 164.§ (8) bekezdés II. fordulatában meghatározott életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete megállapítása iránti fellebbezés sem vezethetett eredményre.

[103] Törvényesek a garázdaság és rongálás körében megállapított minősítések és ahhoz fűzött jogi indokolás is. Helyesen mutatott rá az ügyész, hogy a garázdaság felfegyverkezve történő elkövetésének megállapítását megalapozza minden olyan eszköz, amely objektíve alkalmas az élet kioltására, így a vascső és a gereblye is.

[104] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság helyesen vette számba. További súlyosító körülmény, hogy a III. és IV. tényállási pontokban írt járművekben gyermekek is tartózkodtak, akik ki voltak téve a sérülés veszélyének, amikor

a vádlott az autókat különböző eszközökkel támadta. Nem súlyosító tényező az egyenes szándék.

[105] Enyhítő tényező az eljárás elhúzódása, illetve, hogy a legsúlyosabb, élet elleni bűncselekmény a távoli kísérlet stádiumában maradt. nem enyhít azonban a személyiségzavar, mivel a beszámítási képességet nem érinti.

[106] A Btk. 2.§-ban szabályozott időbeli hatály szempontjából megjegyzendő, hogy az utolsó bűncselekmény elkövetési időpontját, 2020. augusztus 17. napját követően 2020. november 5. napjától hatályos a – 2020. évi CVIII. törvény 3.§ (1) – (2) bekezdéseivel módosított - Btk. 38.§ (4) bekezdés e/ pont eb/ alpontja, illetve (5) bekezdés b/ pontja, melyek szerint nem bocsátható feltételes szabadságra az sem, aki emberölésként, illetve a hozzátartozója sérelmére elkövetett, nyolcévi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel fenyegetett személy elleni erőszakos bűncselekmény miatt ítélték végrehajtandó szabadságvesztésre. Ebből következik, hogy a terhelt számára az elkövetéskor hatályos anyagi jogot kell alkalmazni, mivel az elbíráskori nem jelent kedvezőbb elbírálást.

[107] A Btk. 10.§ (2) A kísérletre a befejezett bűncselekmény büntetési tételét kell alkalmazni.

[108] A halmazati büntetési tételkeretre (10-25 év) figyelemmel az irányadó középérték 17 év 6 hónap. Az elsőfokú bíróság a legsúlyosabb bűncselekmény büntetési tételének törvényi minimumában határozta meg halmazati büntetésként a szabadságvesztés mértékét, melynek további csökkentésére csak az enyhítő rendelkezések alkalmazása mellett kerülhetne sor, mely szóba sem kerülhet Terhelt1 vádlott rendkívül kedvezőtlen bűnügyi előélete és a többszörös halmazat miatt, figyelemmel a jelen eljárás hatálya alatt megvalósított újabb bűncselekményekre is.

[109] Ugyanakkor a súlyosításnak sincsen törvényes oka, figyelemmel az emberölés távoli kísérleti szakban maradására. A kiszabott büntetés a generális és speciális büntetéskiszabási elveknek egyaránt megfelel.

[110] A Btk. 61.§ (1) bekezdés és 62.§ (2) bekezdés alapján alkalmazott maximális tartamú közügyektől eltiltás mellékbüntetés törvényes a terhelt kedvezőtlen kriminális előéletére és az elbírált bűncselekmények jellegére figyelemmel.

[111] Törvényes a közepes időtartamú közúti járművezetéstől eltiltás a Btk. 55.§ (1) bekezdés a/ pontja és az 56.§ (1) és (3) bekezdései alapján, mivel a terhelt az emberölés büntetnének kísérlete elkövetéséhez a gépjárművét használta.

[112] A beszámításról szóló rendelkezést a másodfokú bíróság akként helyesbítette, hogy a terhelt 2020. december 19. napjától volt házi őrizetnek megfelelő bűnügyi felügyeletben, illetve a bűnügyi felügyelet beszámítása után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani a Btk. 92.§ (4) bekezdés szerint.

[113] A másodfokú bíróság észlelte, hogy az írásba foglalt ítéletből kimaradt a vádlott által megfizetendő bűnügyi költség összege, mely az irányadó kisítélet szerint 617.780 forint. Az ügyészi átiratban megállapítani indítványozott összeghez, az 593.580 forinthez hozzá kell

adni a határozathirdetésre elhalasztott tárgyalási napon, a kirendelt védő díjával felmerült és a költségjegyzék 9. tételszáma alatt bejegyzett 24.200 forintot [168-as jkv.], így a kisítéletben meghatározott mértékű, az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget kell a vádlottnak megfizetni a Be. 574.§ (1) bekezdés alapján.

[114] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[115] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2025. november 6. napján kihirdetett 5.B.41/2023/168. számú ítéletét helyes indokaira tekintettel a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta a beszámítás fentebb írt pontosításával.

[116] A táblabíróság a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdése értelmében a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámította az Terhelt1 vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől letartóztatásban töltött időt.

Győr, 2026. március 18.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

dr. Vajda Edit sk.
előadó bíró

dr. Varga Gábor sk.
bíró

Z á r a d é k :

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2025. november 06. napján kelt 5.B.41/2023/168. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2026. március 18.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke